

קולנוע

סרטים

מרוץ סביב עולם האתמול

סביב העולם בשמונים יום (חן, תל-אביב; ארמון, חיפה; ארצות-הברית) הוא אלבום תמונות-נעות, מרהיבות ומשעשעות, המצליחות לעניין את הצופה יותר בשל שפע הטיפוסים המוכרים, המופיעים בהם לרגע, מאשר בשל נושאי התמונות עצמם. העלילה הקושרת את תמונות הגוף זו לזו, היא עלילתו של סיפור ההרפתקאות המקסים של ז'ול ורן, שקיבלה בסרט זה אופי של סאטירה יותר מאשר של סיפור הרפתקאות.

פיליפס פוג (דויד גיבון), גינלמן אנגלי טיפוסי, המקפיד על חום מיהגילוח שלו ועל מועדה המדויקת-לשניה של ארוחתו, מתערב עם חבריו למועדון, כי יצליח לסובב את העולם תוך שמונים יום. והכונה היא לעולם של המאה שעברה.

בו ביום הוא יוצא לדרך בלחית משרתו פספרטו (קנטיפלט). כשהם עוברים את ארצות-הברית במירוץ נגד הזמן, בכלי רכב מוזרים החל מכדור פורח וכלה בבת-יענה, לוקחים השניים חלק בשורה של מאורעות מרתקים. מלחמת שחרים בספרד, שריפת מתיבתאים בהודו, קרקס יאפני ומערבון אמריקאי שלם, משמשים רקע להרפתקאות תיהם.

השעשוע בנות. סרטו המפורסם של מייק טוד, המבוסס בידי הבמאי הבריטי מייקל (פורצי הסכרים) אנדרסון, הוא סרט ראחה מצויני, המאבד כמעט מחצית תכונותיו, בשל המסך הקטן עליו הוא מוקרן בארץ. אם הוא קצת יותר מאשר סרט ראחה מושלם, הרי זה בשל הופעתו של הקומיקאי הארגנטיני המפורסם קנטיפלט. ה' מוכיר מאוד את צ'ארלי צ'אפלין, הוא אישיות קולנועית בפני עצמו, המפיח חיים בסרט המיגע.

צופים שהחזיקו מעמד עד סופו של הסרט, מוטב שיתאזרו בסבלנות עשר דקות נוספות כדי לחזות ברשימת המשתתפים המופיעה בסופו. זהו סרטון משעשע ומ-קורי בפני עצמו.

פיוט אירוטי

הנאהבים (אוריון, תל-אביב; צרפת) מספר לכאורה סיפור בנאלי בהחלט על אהבה ממבט-ראשון. אף-על-פי-כן אין זה רק סרט צרפתי נוסף על האהבה. כי העיקר שבו אינו עלילתו אלא הצורה בה היא מוגשת.

גיין מורו היא האב-טיפוס של האשה בגיל השלושים, כפי שצייר אותה באלזאק. נשואה לעתונאי, המקדיש את רוב זמנו לעבודתו ואינו מתעניין בה, אם לבת המצריכה טיפול יום-יומי, מתגוררת היא בבית נידח באחוזה שקטה. בשעמומה היא מחפשת לה הרפתקאות אהבה. היא מוצאת הרפתקאה שכזאת בנורווגיה של שחקן-פוליו גבה קומה. הבעל, המבחין כי יחסיה עם שחקן-הפוליו אינם רגילים ביותר, זומין אותו אליהם הביתה. בדרך, מתקלקלת מכוניתה של גיין, והיא נעזרת בצעיר בעל מראה-פנים-רגיל ביותר, המסייע אותה הביתה, נשאר לתנות שם למשך הלילה.

בארוחת הערב מסתכלת גיין בפרצופי היושבים סביב לשולחן, מאזינה לשיחותיהם התפלולות. היא בוחלת בעלה ובמאהבה גם יחד. בלילה היא יוצאת בכוחות-לילה לשאוף קצת אויר בחוץ. נתקלת בצעיר ש' הסיע אותה כטרמפיסטית. האהבה גולדת ביניהם בין רגע.

שיתוף באמבטיה. מכאן ואילך, את מה שקורה באותה לילה, עד לבוקר בו מחליטה גיין לעזוב את בעלה ומאהבה ולברוח בחברת הצעיר, מתאר הבמאי לאוי מאל באחד התיאורים הנועזים ביותר של הקולנוע. יש שקוראים לתיאור מעין זה אירוטיקה, ויש שקוראים לו פיוט, אולם דובר אחד אין ספק: זוהי מלאכת אמנות קולנועית. תיאור שלבי-היחסים בין השניים באותו לילה, ממגע היד הראשון ועד לסצינת משגל ארוכה, ולרצחת-עירום משותפת ב' אמבטיה, מצליח לקרב את הצופה אל ה' פרטים האינטימיים ביותר של יחסי הזוג, לא בגסות, אלא בחן ועדינות.

אורז סיאמי מר

הגיל הזועם (אלנבי, תל-אביב; איטליה-צרפת-ארצות-הברית) מחזיר את סילבאנה מאנגנו אל שדות האורז המר, כשהיא טובלת בהם עד ברכיים. הפעם אין היא

למה לך להתאמץ להתלכלך ולפצוע עצבנותיך?

במקום לקנות סרדינים בקופסה הישנה, דרשו בחנות את קופסת הסרדינים החדשה המיוצרת על-ידי החב' הא"י לקופסאות פח והמצויירת במפתח המגיע לך חינם.

תכירו את הקופסה החדשה לפי החריץ המקוף את ה' מכסה ולפי מולג המפתח שדוגמתו מצויירת במודעה זו.

יתרונות הקופסה החדשה:

- פתיחה קלה. אין קצוות חדים העלולים לפצוע ידיך.
- שמורי הדגים נשארים שלמים לאחר הפתיחה.
- השמן לא ניתז על בגדיך.
- את המפתח אפשר להוציא מהקופסה לאחר הפתיחה והוא ניתן לשמוש חוזר.

צ'רשי קופסאות עם האפנתה

סר אריארי

טובי המורים בארץ מלמדים

בבית-הספר לשפות "קדימה" ת"א, ב'ני-הודיה 74

נפתחים:

אולפן לאנגלית

(לרכישת השפה בזמן הקצר ביותר, 3 שעות ביום)

אולפניות וקורסים רגילים לעברית, אנגלית וצרפתית למבוגרים מכל דרגות הידיעות (6, 4, 3, 2 שעות בשבוע). קבוצות נפרדות לאנגלית לתלמידי בתי-הספר.

פרטים וחרשמה: בשעות 9 עד 12 לפני-הצהריים, 3 עד 9 בערב (פרט ליום ר').